

Den girige mannen

Det var en gång en gammal girig man, som många
skat - ter här på jor-den vann. Han lev-de
blott för denna snö-da värld i gi-rig-
he - tens band och bo-jor snärd.

En dag han satt på praktfull blomsteräng
och räknar över penningar i mängd.
Då hörs bredvid en barnaröst så klar
som frågar: Är det blommor som du har?

De blommor som framför mig ligga här,
de äro lika vackra som de där.
Det där är pengar och dem dyrkar han
men vi få se att de ej hjälpa kan.

Nu höres åter barnets glada ljud:
Säg vilken bön uppsänder ni till Gud?
Om ni på denna fråga ger mig svar
så skall ni få den krans jag bundit har.

Den gamles levnad träder fram med hast,
han minnes nu att han en moder haft,
som bad med honom morgonen och kväll,
och denna tid den framstod nu så säll.

Den gamles blick den börjar spela nu.
Han frågade den lilla: Vem är du?
Jag är Maria, mammas lilla vän
som plockar blommor uppå denna äng.

Nu får jag lov att skynda hem, ty si
jag tror att mamma börjar ängslig bli.
Nej, stanna än en liten stund med mig,
om bönen vill jag höra mer av dig.

Nu är det mitt på dagen lilla du.
Ej kan jag bedja aftonbönen nu?
Jo, mamma talade om Daniel
som bad till 'Gud båd' morgon, middag, kväll.

På sina knän den lilla faller ner,
och bad: O, Jesus, intag mig allt mer.
Sen sad' hon: Må nu Gud välsigna er!
Och snart den gamle mer ej henne ser.

Ett år därefter fanns den gamle, märk,
uppå en bädd i plågor och i värk.
En dag han hade blivit överkörd,
men ifrån död till livet var han förd.

Då läkaren uppfångade hans ljud,
då märkte han det var en bön till Gud.
Det var den bön Maria bad förut,
och den var honom kär till livets slut.

Sin penningbörs han gav åt läkaren
och sade: Bygg ett barnhem nu för den,
att många barn sig lära bedja få.
Plantera där omkring en blomstergård.

Den lillas krans är mig så älskelig,
den skall i gravens kammar följa mig.
En stund därefter gick han hem till Gud,
och nu han höjer helig lovsångs ljud.

Ett femårs barn begagnar Herren Gud
att till den gamle föra fridens bud.
Må Gud beskydda sin kära små
att de i livets vändningar bestå.